



**FRANJEVAČKA CRKVA**  
**SV. IVANA KRSTITELJA U ZEMUNU**  
TJEDNE OBAVIJESTI  
GODINA XIII. broj 658 25. kolovoza 2024.



## 21. NEDJELJA KROZ GODINU (B)



### **KOME DA IDEMO? TI IMAŠ RIJEČI ŽIVOTA VJEČNOGA!**

U ono vrijeme: Mnogi od Isusovih učenika rekoše:

»Tvrda je to besjeda! Tko je može slušati?«  
A Isus, znajući sam od sebe da njegovi učenici zbog toga mrmljaju, reče im:  
»Zar vas to sablažnjava? A što ako vidite Sina Čovječjega kako uzlazi onamo gdje je prije bio? Duh je onaj koji oživljuje, tijelo ne koristi ništa. Riječi koje sam vam govorio duh su i život su. A ipak, ima ih među vama koji ne vjeruju.« Jer znao je

Isus od početka koji su oni što ne vjeruju i tko je onaj koji će ga izdati. I doda: »Zato sam vam i rekao da nitko ne može doći k meni ako mu nije dano od Oca.«

Otada mnogi učenici odstupiše, više nisu išli s njime. Reče stoga Isus dvanaestorici:  
»Da možda i vi ne kanite otići?« Odgovori mu Šimun Petar: »Gospodine, kome da idemo? Ti imaš riječi života vječnoga! I mi vjerujemo i znamo: ti si Svetac Božji.«

**Iv 6, 60-68**

# ISUS - RIJEČ ŽIVOTA



Isuse, tebi su prigovorili da je tvrda besjeda što je govoriš. A nitko nije govorio kao ti, nitko nije pogađao u srce kao što si to ti, Isuse, znao.

Govorio si jasno i otvoreno. Tvoja je riječ mogla nekoga i pogoditi, ali prije svega tvoja je riječ bila izvor života i radosti.

Ove su riječi Duh i život. O mnogim riječima ovisimo, mnogo toga nam se čini važno, a tako smo katkad gluhi za tvoju riječ.

Mnogi su te ostavili nakon tvojih riječi o euharistiji. Kada si govorio druge riječi, makar izgledale čudne i nesvakidašnje, ljudi su ih prihvaćali. Bile su to riječi ozdravljenja, čudesne riječi stišavanja oluje ili riječi oprostjenja. Međutim, sada, dok govoriš o kruhu života, dok ljudima nudiš sebe kao hranu, oni to odbijaju, ne prihvaćaju. Čovjek od tebe, Isuse, želi ipak samo neku uslugu, ali ne želi potpuno prijateljstvo s tobom, ne želi se sjediniti s tobom. To je za nas ljude previše. Bojimo se toga i mi danas, kao i oni ljudi koje si onda susretao.

I danas nam postavljáš isto pitanje: "Želite li i vi otići? Zar vas to sablažnjava? Zar ni vi danas ne prihvaćate moju ponudu ljubavi? Zar me ni vi ne razumijete? I vama danas nudim isti kruh po kojem ćemo biti jedno. Zašto se toliko bojite jedinstva sa mnom?" Da, Isuse, i mi se danas bojimo. Pretvorili smo blagovanje tvoga kruha, svetu pričest, u običnu pobožnost. Mnogi se ni ne pričješćuju. A oni koji se pričješćuju kao da te ne shvaćaju. Zadovoljavaju se time da te prime kao pobožnu utjehu. Nikako da se sjedine s

tobom. da počnu živjeti tvojim životom.

Gospodine Isuse, mi smo ovdje. Ne želimo otići. Ni mi nemamo kamo. Razočarali su nas drugi ljudi koji nam se nude kao prosvjetitelji, kao spasitelji čovječanstva. Nemamo kome otići. Ti nas još nikada nisi razočarao. Međutim, mi tebe jesmo.

Mi ne odlazimo, ali niti ne ostajemo duboko povezani s tobom. Mi se ipak izmotavamo. Pričješćujemo se, ali se ne hranimo tobom, tvojim životom. Poslije pričesti kao da se ništa ne mijenja. Neki bez razloga čak trče i više puta dnevno na pričest, kao da ne vjeruju u jedinstvenu snagu tvoje ljubavi koja ih može nositi u tom danu. Isuse, ne želimo otići.

Ali učini da ostanemo s tobom i uz tebe! Učini nas pravim učenicima koji će se potpuno otvoriti tebi, prihvatiti tvoju ljubav i prijateljstvo kao temelj novoga života. Nahrani nas sobom!

**fra Zvezdan**

## SVETI PIO X., PAPA



Giuseppe Melchior Sarto se rodio u selu Riese u venetskom kraju pokraj Trevisa kao drugo od desetero djece općinskom službeniku Giambattisti Sartu i njegovoj vjernoj ženi Margareti. Bilo je to 2. lipnja 1835., a odmah sutradan bio je u župnoj crkvi kršten.

Bepi je već kod kuće primio odličan kršćanski odgoj koji su revni svećenici samo još više produbili. Kao mladi hodočasnik rado je hodočastio u obližnje Gospino svetište Cendrole te se ondje pobožno i žarko molio. Sakrament potvrde primio je 1. rujna 1845., a prvu pričest 6. travnja 1847., u dobi od 12 godina. Provodeći, dakle, već od malena solidan kršćanski život, u svojem je nevinom srcu stvorio povoljne uvjete da mu Gospodin udijeli milost svećeničkoga zvanja. Tadašnji mletački patrijarh, kardinal Jacopo Monico, i sam rodom iz Riese, priopćio je generalnom

vikaru u Trevisu da je u padovanskom sjemeništu za mladoga Sarta osigurao besplatno mjesto. Kardinal sigurno nije ni slutio da je to učinio budućem papi.

Primivši – jedno za drugim – tonzuru, niže i više redove, Sarto je napokon 18. rujna 1858. u Castelfrancu bio zaređen za svećenika. Tko sretniji od njega što je napokon postigao ono što je tako žarko želio?! Njegovu je radost u punini dijelila i njegova dobra i duboko pobožna majka. I sada će se dogoditi ono što se može nazvati svojevrsnim čudom. On će se u pet etapa, svaka točno po 9 godina, polako penjati iz službe u službu. Po 9 godina bit će kapelan u Tombolu, župnik u Salzanu, kanonik u Trevisu, biskup u Mantovi i patrijarh u Veneciji. Iz grada na lagunama poći će kao kardinal izbornik u konklave te iz njih izići kao papa Pio X., osjećajući se satrven bremenom što ga mora nositi.

Sveti Papa Pio X. je umro shrvan naporima i bolešću, utučen zbog izbijanja rata, rano ujutro 21. kolovoza 1914., u 80. godini života te nakon 11 godina pontifikata. Deset godina kasnije pokrenut je postupak za njegovu beatifikaciju. Kad je sretno priveden kraju, mogao ga je papa Pio XII. 3. lipnja 1951. proglasiti blaženim, a već 29. ožujka 1954. svetim. Taj je sveti Papa upravio jednom svoj pogled prema raspelu te rekao: »Tu je moja politika.« Tko razumije tu politiku, razumjet će i Svetog Pija X. Tko je ne razumije, neće ni njega razumjeti.

Cijela Crkva duguje mu najveću zahvalnost što nam je otvorio svetojstaništa te omogućio svagdašnju pričest.

## **DUHOVNA GLAD - DUHOVNA HRANA**

Odnos čovjeka i Boga je odnos prijateljstva i uzajamnosti. Bog se objavljuje čovjeku, a čovjek se treba otvoriti Bogu. Čovjek se 'hrani' Bogom, a čovjek je Bogu radost.

Psihološki bi se moglo reći: čovjek treba Boga, Bog treba čovjeka, iako je Bog slobodno stvorio čovjeka. Jer ga je slobodan (iz ljubavi) stvorio zato mu i treba. Uvijek se uspoređivalo potrebu Boga čovjeku sa svakidašnjim kruhom (hranom). Čovjek je po svojoj naravi otvoren prema vječnosti i potreban je vječne hrane, vječnog života.

Današnjem čovjeku koji je puno materijaliziran Isusov je govor do kraja 'tvrd', nerazumljiv i neprihvatljiv. Kao što su čovjeku mnogi Isusovi govori i pozivi nerazumljivi, te mu izgledaju da su protiv njega (čovjeka) samog. To je taj časoviti privid, zato je potrebna vjera da se nadide časovito 'priviđenje'. Isus s čovjekom sklapa savez duha i ljubavi, stoga kršćanstvo nema obrezanja nego sakrament krštenja kroz koji se sklapa savez ljubavi u duhu. Najveće je Božje svetište čovjekovo srce, više od svih svetišta na svijetu. U srcu se događaju 'vizije' i čudesa.

**Marijan Jurčević, OP**

[www.franjevci-zemun.com](http://www.franjevci-zemun.com)

tel. 011 / 2198134

## **RASPORED EUHARISTIJSKIH SLAVLJA**

**Nedjeljom** u 9 i u 18 sati. **Utorkom, četvrtkom i petkom** u 9 sati.  
**Ponedjeljkom, srijedom i subotom** nema svete mise.

## **IZ KATOLIČKOG KALENDARA**

**PONEDJELJAK, 26. kolovoza**  
sv. Maksimilijan, Anastazije i Viktor, muč.

**UTORAK, 27. kolovoza**  
sv. Monika

**SRIJEDA, 28. kolovoza**  
sv. Augustin, biskup i crkveni naučitelj

**ČETVRTAK, 29. kolovoza**  
Mučeništvo sv. Ivana Krstitelja

**PETAK, 30. kolovoza**  
sv. Feliks, mučenik; sv. Margareta Ward, muč.

**SUBOTA, 31. kolovoza**  
**BDM od suza;** sv. Josip iz Arim. i Nikodem

**NEDJELJA, 1. rujna**  
**22. nedjelja kroz godinu;**  
Jošua, Siksto, Terencije, Verena, Viktor,

